

те тръбва да умира — ама, и сь тоя ротъ
изсърпихъ ми, о, знай, те всичко ще се стърни.

Докъ Рюи Толмезъ, подава мурфа

Ръката си подай!

(Стискамъ си ръцетъ. — Къде портретъ

Свидетели сме вие!

